

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **J. C.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 11 września 2025 r.

kwestii wyłączenia sędziego **Małgorzaty Bednarek**

od udziału w sprawie IV KO 73/25,

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k. oraz art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności

p o s t a n o w i ł:

**wyłączyć sędziego Małgorzatę Bednarek od udziału w sprawie
Sądu Najwyższego o sygn. akt IV KO 73/25.**

UZASADNIENIE

We wniosku z dnia 2 lipca 2025 r. (data wpływu) obrońca skazanego J. C. wniósł o wyłączenie sędziego Małgorzaty Bednarek od udziału w rozpoznawaniu niniejszej sprawy wznowieniowej. W uzasadnieniu wniosku wskazał, że zachodzą wobec tego sędziego wątpliwości co do bezstronności i niezależności z uwagi na jej powołanie do orzekania w zlikwidowanej Izbie Dyscyplinarnej SN na skutek uchwały Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej na mocy ustawy z 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o KRS oraz niektórych innych ustaw, a także z uwagi na inne okoliczności ujawniające jej związki z władzą wykonawczą. Powołał się również na przesłankę *nemo iudex in causa sua*, związaną z faktem, że przedmiotem wniosku o wznowienie postępowania jest zarzut nienależytej obsady

Sądu Apelacyjnego w Białymstoku wobec powołania sędziego Grzegorza Skrodzkiego do pełnienia urzędu sędziego na wniosek tak samo wadliwie ukształtowanej Krajowej Rady Sądownictwa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Mając na względzie stanowisko wyrażane dotychczas w orzecznictwie Sądu Najwyższego dotyczące sposobu pojmowania wymogu bezstronności wniosek o wyłączenie sędziego Małgorzaty Bednarek należało uwzględnić.

Zagadnienie związane z procedurą powołań sędziowskich było przedmiotem obszernej analizy w uchwale składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt BSA I-4110-1/20 (OSNKW 2020/2/7) oraz w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22 (OSNK 2022, z. 6, poz. 22), a w zakresie statusu Krajowej Rady Sądownictwa także w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22. Zachowują one swoją aktualność także na gruncie niniejszej sprawy i nie wymagają powtarzania. Okoliczności wskazane w w/w uchwale trzech Izb Sądu Najwyższego znajdują w pełni zastosowanie do SSN Małgorzaty Bednarek.

Ponadto, zasadność podniesionego zarzutu ryzyka naruszenia zakazu *nemo iudex in causa sua* w tej sprawie jest oczywista. Wynika to ze zbieżności zarzutu wadliwości powołania sędziego orzekającego w Sądzie Apelacyjnym w Białymstoku, wskazanego we wniosku o wznowienie postępowania, oraz wynikającego z tych samych okoliczności zarzutu wadliwości dotyczącej sędziego mającego rozpoznać niniejszą sprawę wznowieniową. W polu widzenia Sądu Najwyższego musi być kwestia podniesionego zarzutu wystąpienia bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt. 1 i 2 k.p.k., polegającej na wydaniu orzeczenia przez Sąd, w którego składzie brał udział sędzia powołany do orzekania w procedurze, w której uczestniczyła Krajowa Rada Sądownictwa ukształtowana w trybie przepisów ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o KRS, a okoliczność ta dotyczy także SSN Małgorzaty Bednarek. Konieczność wyłączenia od orzekania tego sędziego, znajdującego się takiej samej sytuacji jak objęty treścią wniosku sędzia sądu powszechnego, nie ulega zatem wątpliwości. Stanowisko wskazujące na

wystąpienie w takim układzie okoliczności oczywistych podstaw do wyłączenia jest już utrwalone w orzecznictwie Sądu Najwyższego.

Wobec tego należało orzec jak w sentencji.

[J.J.]

[a.ł.]